

EDITÖRDEN

Yaklaşık 4.4 milyon yıl önce dik yürümeye, 2.4 milyon yıl önce taş alet yapmaya, 1.5 milyon yıl önce ateşi kullanmaya, iki yüz bin yıl önce konuşmaya, altmış bin yıl önce ölülerini çiçekler içinde gömmeye, dokuz bin yıl önce ev yapmaya, paralelinde tarımla uğraşmaya, fabrikalar, otomobiller, silahlar ve bilgisayarlar üretmeye başlayan insan... Tüm bunları yapabildiği için kendisini doğanın efendisi-hükümdarı ilan eden insan...“Zamanı bulmuş ve tarih yazabilmiş çıplak maymun.” Tek değeri “para” olanlar tarafından yönetiliyor yıllardır. Emęi metalaştırılmış, yüreği tutsak kılınmış, bilinci ve iradesi demir parmaklıklarla çevrelenmiş olarak “tüketiliyor”.

Tükenmenin nedeni tek başına zaman değildir. İnsanlığı asıl tüketen-köhneleştiren, toplumsal ilişkilerin tarihsel süreçte kendisine yakışmayan yanındır; çünkü insan ömrünün ölçüsünü ve kalitesini, ekonomik, sosyal, siyasal ilişkiler belirler.

Yurdum insanı da ekonomik, siyasal, toplumsal anlamda bir tükenme yaşıyor. Parayı elinde bulunduranlar, tek değeri para olanlar ekonomik, toplumsal, siyasal yapısı değiştiriyor. TBMM de değişimin hukuki zeminini oluşturmak için hızla çalışıyor. Güya ayrılıklar prensibi korunarak, 3Y (yasama, yürütme, yargı) üzerinden sistem sahibi egemenler korunuyor. Onlara uygun yasalar çıkartılıyor, tepki verenlere yürütme güçleri tarafından zor uygulanıyor. Yargı da boş durmuyor; bir sınıfın bir diğer sınıf üzerine kurduğu egemenliğe sessiz kalarak yürütmenin hedef gösterdiği tepkileri ve öznelere yargılıyor. 4’üncü Kuvvet olan medya ise bu sistemin haklılığını, paraya sahip olanların çıkarını toplumun genel çıkarıymışçasına anlatıyor. Çalışanların, daha genel söylemle toplumun, hakları gasp edilirken 3Y artı 4’üncü Kuvvet desteğinde hızlı bir değişim yaşıyor. Ve biz yine, tüm bunların farkındalığının ağırlığına dayanamıyor yazıyoruz. Türkiye’deki hızlı değişimin çalışma yaşamı kulvarındaki somut ifadelerini, sermaye birikim temelli yasal düzenlemelerle devletin yeniden yapılandırılmasına yönelik perspektifleri, bu sayımızda “Yeni İş Kanunu: Esneklik ve Devlet” yazısıyla sizlerle paylaşıyoruz.

Diğer yandan, çalışanların, üretelerin, daha genel söylemle halkın, ihtiyaçlarına göre değil de onlara rağmen politikalar üretiliyor olması, belirlenen bu sosyal politikaların da halkın sağlığına (Siz bunu sağlıksızlığına diye okuyun!) maloluyor olması, kitlelerin politik araçlara ve bu araçlarla oluşturulan politikalara uymasının istenmesi ve zorla uydurulması... Herhalde “politik ergonomi (sizlik)” böyle bir şey olsa gerek. Bunca olan bitenden, bunca oldu bittiden yana cılız da olsa tepki veren kitlelerin ve de örgütlerinin seslerini algılamayanların ise “gürültü”-işitmeden yana ergonomileri ortada; buna karşın pahalı koltuklarında ergonomik sağlıkları yerinde olanlar, uyum içindeki koltuklarını kapıtmamak istiyorlar; çünkü onlar sağlıklarının koltuklarından ayrılınca bozulacağını biliyorlar. Ergonomiyi, toplumsal, politik ve siyasal alana uyarlırsak ortaya çıkan tablo bu.

“...ergonomiyi ya da ‘insan faktörlerini’, insan ve sistemin diğer öğeleri arasındaki etkileşimlerin anlaşılması ile ilgili bilimsel disiplin ve insanın iyilik halini ve genel sistem performansını en uygun düzeyde sürdüreceğ biçimde kuram, ilke ve yöntemleri uygulayan meslek...” olarak tanımlar ve bu konuya tıbbi-teknik yaklaşımla açılımlar ararsak, bu sayımızda sizlere ardışık iki yazıyı değerlendirmenizi öneririz.

Bunca ergonomisizliğe (tıbbi, teknik, toplumsal, siyasi, politik uyumsuzluğa) karşın kendi türünün sömürgeci, tut-saklaştırıcı, tarihsizleştirici, kimliksizleştirici yanına inat, en eski atalarının ruhlarını tazeleyerek üretenin yöneten olacağı düşüncesine sahip komünler içerisinde düşünürüz seni insanlık!

Evet, MSG de insanlık ve yaşamdan yana bir duruştur. Bu yanıyla sadece aktarıcı değil mesleki, toplumsal bir yarıdır. Unutturulmak istenenlerin, düşünsel kırılma yaratmak isteyenlerin önüne daha çok da alanıyla ilgili setler oluşturmaya çalışır, bu yanıyla çalışma ortamını darmadağın edenlerin önünde bir dirençtir. Bu kaygılarıyla yayın hayatına başlayan dergimiz, yayın süreci içerisinde hedef kitesinden önemli pozitif tepkiler de aldı. Teknik olarak bazı yetersizliklerimizin ve tembelliklerimizin olduğu eleştirisi yanında çizgimize yönelik bir eleştiri almadık; çünkü MSG’ nin yayın politikasını ve çizgisini hep beraber oluşturmuştuk.

Her gün işçi sağlığı ile yatıp kalkanlara olduğu gibi ihtiyaç duyunca düşünmeyi öğrenenlere de alanında kaynak oldu MSG. Yeri geldiğinde tıp fakültesi öğrencilerine fotokopiyle çoğaltılan, bu nedenle de dergi renklerine kadar eleştirilen; ama özünde kullanılan, üretim için tüketilen dergi oldu MSG. Acıklanlara zamanında ulaşmadığı için eleştirilen dergimiz, yer yer de yazarlarına cevapta geciktiğimiz; ama dergide yazıların basılmasını isteyen destekçilerin coşkusu taşıırken gönü bizde olduğu halde yoğunluktan gerekli desteği veremeyen gönüldaşlarımızın burukluğunu yaşad.

Biz bütün bu eleştirileri “Elinize, beyninize sağlık!” diyerek pozitif algıladık. Ve sahiplenildikçe sahibine ulaşan olmaya çalıştık. Özcesi dergimiz, hedef kitesiyile, destekleyenleriyle, gönüldaşlarıyla iletişim içinde, zamanın tüketen olmadığını kanıtlamak istercesine yoluna devam edecektir.

Kendimizi dünyanın aynasına harflerle tutarken barışık, üretken ilişkiler içinde çoğalarak dostça kalın.